

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.007/2017/5. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke

. Kurucz Krisztina előadó bíró

Dr. Kárpáti Magdolna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Szabóné dr. Kis Zsuzsanna ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: dr. Hernádi Zoltán jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. november 15. napján kelt 11.K.27.299/2016/13. számú kijavító végzésével kijavított, 2016. november 4. napján kelt 11.K.27.299/2016/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.299/2016/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 200.000 (azaz kettőszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 812.000 (azaz nyolcszáztizenkettőezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperesnél 2013. július hónapra általános forgalmi adó (áfa) adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzüsszeg kiutalása előtti ellenőrzésének eredményeként a 2015. december 7. napján kelt határozatával a felperest 2.769.000 Ft adókülönbözet,

- 8.128.000 Ft adóbírság és 265.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte. A fellebbezés folytán eljár alperes a 2016. március 16. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [2] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2013. augusztus hónapra áfa adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzésének eredményeként a 2015. december 7. napján kelt határozatával a felperest 1.803.000 Ft adókülönbözet, 7.029.000 Ft adóbírság és 161.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte. A fellebbezés folytán eljár alperes a 2016. március 16. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [3] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2013. szeptember hónapra áfa adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzésének eredményeként a 2015. december 7. napján kelt határozatával a felperest 958.000 Ft adókülönbözet, 6.923.000 Ft adóbírság és 80.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte. A fellebbezés folytán eljár alperes a 2016. március 16. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2013. október hónapra áfa adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzésének eredményeként a 2015. december 7. napján kelt határozatával a felperest 1.232.000 Ft adókülönbözet, 7.014.000 Ft adóbírság és 96.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte. A fellebbezés folytán eljár alperes a 2016. március 16. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [5] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2013. november hónapra áfa adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzésének eredményeként a 2015. december 7. napján kelt határozatával a felperest 1.358.000 Ft adókülönbözet, 6.695.000 Ft adóbírság és 99.000 Ft forint késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte. A fellebbezés folytán eljár alperes a 2016. március 16. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [6] Az adóhatóság határozataiban rögzített azonos tényállások szerint a húskészítmény nagykereskedelem főtevékenységű felperes a T. s.r.o. (a továbbiakban: szlovák cég) felé húst értékesített 2013. júliusban 40 darab számlán 60.208.000 Ft, augusztus hónapban 32 darab számlán 52.071.259 Ft, szeptemberben 36 darab számlán 51.287.259 Ft, október hónapban 34 darab számlán 51.961.000 Ft, novemberben 42 darab számlán 49.592.000 Ft összegben. A húsok eladásait közösségen belüli adólevonási joggal járó adómentes értékesítésként vallotta. A közösségen belüli termékértékesítés megtörténtét számlákkal, a termékek kiszállítását nemzetközi fuvarokmányokkal (CMR) kívánta igazolni.
- [7] Az adóhatósági ellenőrzés elsődleges célja annak feltárása volt, adózó a húsarut az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 89.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, a közösség más tagállamában bejegyzett adóalany részére eladta-e, mégpedig oly módon, hogy az értékesítése közvetlen következményeként a termék hiánytalanul a közösség egy Magyarországtól eltérő tagállamába igazoltan meg is érkezett.
- [8] Az adóhatóság a lefolytatott bizonyítási eljárás (a Központi és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatal nyilvántartása, adózó meghatalmazottjának: Sz.-né I. I.-nak, ügyvezetőjének: K. Z.-nak, a szlovák céget képviselő és a fuvarozást is végző: Képiró Imrének a nyilatkozatai, a NAV megyei Adóigazgatóságának Képiró Imre időszaki munkaadójánál: Gergő Gábornál folytatott ellenőrzésének megállapításai, az OTP Bank Rt. Háttérműveleti Igazgatóságának, a megyei Kormányhivatal Közlekedési Felügyelőségének tájékoztatásai, a NAV Észak-alföldi Regionális Bünyügyi Igazgatóságának a felperes gazdasági tevékenységére vonatkozóan folyamatban lévő nyomozás adatai, a szlovák cég

képviselője által használt mobiltelefonra vonatkozó megállapítások, nemzetközi jogsegély) alapján azt állapította meg, hogy a termékek külföldre szállítása a felperes részről nem igazolt.

- [9] Az elsőfokú adóhatóság bizonyította ugyanis, hogy a CMR-eken megjelölt gépjármű nem végezte el a nemzetközi fuvarokmányok szerinti szállítást, így e fuvarokmányok nem igazolják a termékek Szlovákiába történt szállítását. A CMR-eken szereplő forgalmi rendszámú (frsz.) jármű egy Suzuki Ignis személygépkocsi, amely több tonna áru szállítására alkalmatlan. Az adózó által utólag közölt frsz.-ú jármű (amely a CMR-eken nem szerepelt, és menetlevelei nincsenek) a hatósági nyilvántartás szerint sem rendelkezett hűtőegységgel, így hús szállítására szintén nem alkalmas. Adózó képviselője soha nem járt a vevő telephelyén, nem tudta, hogy a termékek hová kerülnek, annak ellenére, hogy az uniós és nemzeti jogszabályok előírják húсару esetén nyomon követési rendszer kialakítását, amely a termék biztonságos szállítását a rendeltetési helyig igazolja. A felperes nem győződött meg arról sem, hogy a CMR-eken feltüntetett szállítójármű azonos-e az árut ténylegesen szállító járművel. Az adózó az adattartalmában megdőlt hitelességű CMR-eken kívül más, a szállítás tényét igazoló dokumentumot, okiratot nem adott át. A szlovák cég képviselője nem tudott ésszerű magyarázatot adni arra, hogy ha időszaki munkáltatójánál dolgozott munkaidőben 8 órától 16 óráig, akkor hogyan végzett volna szállítást is. Azt sem tudta megmondani, hogy az általa állítottan vezetett Citroën Jumpernek (amelyhez nem volt jogosítványa) a forgalmi engedélye kinek a nevére szól, annak ki a tulajdonosa, továbbá annak ellenére, hogy az iratok szerint nagy távolságra napi több alkalommal is fuvarozta a húst, hova kellett azt szállítani. A CMR-eken szereplő pecsétről olvasta csak le annak a kassai magánlakásnak a címét, amely leszállítási helyként a CMR-eken meg volt jelölve.

A kereseti kérelem

- [10] A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte.
- [11] Álláspontja szerint a CMR-eken tévedésből más rendszámnak a feltüntetése kijavítást igényel, de az adómentesség eltörlését nem eredményezheti. Sérelmezte, hogy a hatóság a javára szolgáló tényeket nem tárta fel, nem értékelte a szlovák cég ügyvezetőjének az áru megérkezésére vonatkozó nyilatkozatait, hogy bevallásában az árukat közösségi beszerzésként szerepeltette. Kifogásolta, hogy a hatóság hosszú idő elteltével indította el a nemzetközi megkeresést, illetve, hogy az általa indítványozott bizonyítási eljárásokat nem fogantatosította.

Az elsőfokú ítélet

- [12] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [13] Indokolása szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a hatóság által feltárt tényállás teljes, az abból levont következtetések megalapozottak, összességében helyesen értékelte a bizonyítékokat, bizonyítást nyert, hogy a felperes által értékesített áru Magyarország területét nem hagyta el. Mindebből következően a keresetben foglaltakat teljesítésére nem volt lehetőség.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését, illetve az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

- [15] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdése, az Áfa tv. 89.§ (1) bekezdése, 99.§ (1) bekezdése, az Art. 1.§ (1)-(2) bekezdései, 92.§ (10)-(12) bekezdései, 97.§ (4)-(6) bekezdései, 99.§ (2) bekezdése sérelmével jogsértő határozatot hozott. A felperes lényegében megismételte és fenntartotta a keresetében foglaltakat, részletesen elemezte, hogy a rendelkezésre álló adatok, tények, megismert körülmények igazolják, megtörtént részéről a húsárúknak a közösség más tagállamába való szállítása. Az elsőfokú bíróság, ahogyan az alperes is, tévesen értékelte a bizonyítékokat, így jogsértő döntést hozott.
- [16] Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [18] Az Áfa tv. 2.§ a) pontja értelmében e törvény alapján adót kell fizetni az adóalany által - ilyen minőségében - belföldön és ellenérték fejében teljesített termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás, továbbá terméknek az Európai Közösségen belüli egyes, belföldön és ellenérték fejében teljesített beszerzése után.
- [19] Mentés azonban az adó alól az Áfa tv. 89.§ (1) bekezdése szerint - a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eltéréssel - a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott termék értékesítése igazoltan belföldön kívülre, de a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy a fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző vagy - bármelyikük javára - más végzi, egy olyan másik adóalany, aki (amely) ilyen minőségében nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek. Az Art. 99.§ (2) bekezdése alapján, ha az adózót adómentesség, adókedvezmény illeti meg, ezt okirattal vagy más megfelelő módon köteles bizonyítani.
- [20] E jogszabályok alapján tehát adózói kötelezettség adófizetése alóli mentességének az igazolása, amely kötelezettség nem mentesíti az adóhatóságot azon kötelezettsége alól (Art. 97.§ (4) bekezdés), hogy az adózó ellenőrzése esetén az adómentesség körében megállapításait, a tényállást kétséget kizáróan, aggálytalanul bizonyítsa. A lefolytatott bizonyítás eredményeként, ha az adóhatóság azt állapítja meg, hogy adózó az adómentesség törvényes követelményeit nem teljesítette, e megállapításának bizonyítékokon kell alapulnia. Az alperes döntése szerint felperes nem bizonyította, hogy az áru elhagyta volna Magyarország területét, továbbá nem tett meg minden, tőle telhető ésszerűen elvárható intézkedést az adócsalás elkerülése érdekében. Az adóhatározatokkal szemben jogorvoslat a felperes részére bírósági felülvizsgálat útján biztosított volt (Art. 143.§ (1) bekezdés).
- [21] A bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezetének speciális szabályai alapján közigazgatási perben a felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségéről dönt a Pp. 3.§ (1) bekezdése, 121.§ (1) bekezdés c) pontja, 330.§ (2) bekezdése alapján. A felperesnek az általa indított perben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján keresetét bizonyítania kellett, az alperes (bizonyítékokon alapuló) megállapításával szemben azt, hogy az adóhatóság bizonyított tényállása téves, hiányos, és termékértékesítése során az áru igazoltan kiszállításra kerültek a Közösség másik tagállamába. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét bizonyítatlansága okán elutasította.
- [22] A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A közigazgatási per elsőfokú szakaszában a bíróság a határozatok jogszerű, illetve jogsértő voltáról dönt a kereseti kérelem keretei között (Pp. 213.§, 339.§), a

rendkívüli jogorvoslati részben: a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet vizsgálja felül a felülvizsgálati kérelem keretein belül (Pp. 270.§), a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye [Pp. 275.§-ának (1) bekezdése].

- [23] Az irányadó anyagi jogi norma (Áfa tv. vonatkozó jogszabályhelye) értelmezésében nem volt vita a felek között, az elsőfokú bíróságnak tények bizonyítottsága kérdésében kellett döntenie (az adómentes termékértékesítés törvényi feltételeit a felperes teljesítette-e, amelyekre vonatkozó hatósági megállapítások bizonyítottak-e). A Kúria ezért arról a jogkérdésről határozott, hogy a bizonyítás, a bizonyítékok értékelése körében jogszerű volt-e a jogerős ítélet. Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria nem állapított meg.
- [24] Az elsőfokú bíróság - a perben biztosítva a feleknek jogaik teljes körű gyakorlását - a közigazgatási eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárást, és az eredményeként meghozott alperesi döntést a kereseti kérelem keretei között, a perben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként jogszerűnek minősítette.
- [25] Ítéletében a Pp. 221.§-ának (1) bekezdése szerint mind az öt határozatra vonatkozóan nem iratellenes, pontos tényállást rögzített, időrendi sorrendbe foglaltan, logikusan követhetően részletezte az első- és másodfokú közigazgatási szerv eljárását, bizonyítását, a beszerzett bizonyítékokat, a hatóság által alkalmazott jogszabályokat, a meghozott döntéseket. A pertörténet sorában ismertette a keresetet, az alperes ellenkérelmében foglaltakat.
- [26] A felperes vitatta a hatóság részéről a tényállás tisztázási kötelezettség teljesítését, illetve, hogy egyes bizonyítási cselekményeket késedelmesen (nemzetközi megkeresés), illetve nem tett meg (gépkocsi megsemmisítése, szakértő kirendelés).
- [27] Az eljárási jogszabálysértések körében a bírósági felülvizsgálathoz megkívánt feltételeket határozta meg a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK 31. számú állásfoglalása, amely további alkalmazását a 6/2010.(XI.25.) Közigazgatási jogegységi határozat a Legfelsőbb Bíróság által hozott egyes jogegységi határozatokról és állásfoglalásokról címmel 2010. november 25-től megtiltotta. Ennek indokát a Közigazgatási Kollégium - egyebek mellett - abban jelölte meg, hogy e KK állásfoglalás a meghozatala óta bekövetkezett jogszabályváltozásokra figyelemmel meghaladottá vált. A KK 31. azt tartalmazta, hogy eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási jogszabálysértés a bírósági eljárásban nem orvosolhatóan olyan jelentős, hogy a döntés érdemére kihat. E tartalom a Pp. 339.§ (1) bekezdésébe került 2012. február 1-től, és a módosítás szerint, ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi. A felperesnek tehát a perben azt kellett bizonyítania, hogy az adóhatóság az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási jogszabálysértéseket követett el.
- [28] Az ügy érdemi elbírálására kihat, ha a hatóság feltáratlan, bizonyítatlan tényállás alapján dönt. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes eljárásában az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási jogszabálysértést a felperes nem bizonyított, a hatóság az Art. 1.§-2.§-aiban foglalt alapvető rendelkezéseknek megfelelően, rendeltetésszerűen gyakorolta jogait, az Art. 97.§ (4)-(6) bekezdései szerint bel-, és külföldi jogsegély, nyilatkozatok, tanúvallomások, okiratok, azaz széles körű bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást. A reá vonatkozó eljárási határidőket betartotta, az ügy bonyolultsága miatt kezdeményezte csak az ellenőrzés megkezdésétől számított 3 hónap után - de eljárási határidőn belül - a nemzetközi megkeresést. Az áruk

külföldre szállításának megállapítása nem szakértői bizonyítást igénylő szakkérdés. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72.§-ában foglaltaknak megfelelően a felülvizsgálni kért határozatoknak tartalmi elemei a bizonyítékok hatóság részéről történt egyenkénti és összesített értékelése.

- [29] Az elsőfokú bíróság annak jogszerű megállapítása után, hogy a határozatok tartalmazták a hatóság bizonyítási eljárását és bizonyítékértékelését, részletesen minősítette azok megfelelőségét is, a bizonyítékoknak az elsőfokú hatóság illetve az alperes részéről történt mikénti értékelését. Vizsgált minden felperesi hivatkozást, indítványt tételesen, megállapításait részletesen megindokolta. Értékelte a CMR-eket, azok adattartalmát, időrendben a szlovák cég képviselőjének nyilatkozatait, jogosítványát, magyarországi munkavégzése és ugyanakkor történt külföldi fuvarozása, a húsáru leszállításának helyeként általa illetve a cég ügyvezetője részéről közölt más helyszínek, továbbá a Magyarországon teljesített banki befizetései és ugyanabban az időben hivatkozott külföldi fuvarozásai közötti ellentmondásokat, telefonhívásairól a nyomozóhatóság jelentését, a fuvarozásra megjelölt járműveknek a húsmennyiség szállítására való alkalmatlanságát, az útdíj matricákat. A felperesnek a felülvizsgálati kérelmében foglalt állításával ellentétben vizsgálta (ítélet 22. oldalának utolsó illetve 23. oldalának első és második, 26. oldal második bekezdésiben) az általa benyújtott okiratokat, amelyek a szlovák cég létezését igazolták, azt azonban nem bizonyították, hogy az áruk elhagyták az ország területét.
- [30] Helytállóan fejtette ki (ítélet 24. oldal), hogy az Art. 99.§ (2) bekezdése alapján termékértékesítése adómentességét a felperesnek kellett bizonyítania, és ha annak érdekében okirati bizonyítékként benyújtotta a CMR-eket, azok tartalmát a hatóságnak értékelnie kellett. A CMR-ek hiteltelen adattartalmuk miatt az áruk külföldre szállításának igazolására alkalmatlan bizonyítékok, bizonyító erejük az Áfa tv. 89.§ (1) bekezdésében foglalt feltételek igazolására nincsen, és az a felperesi előadás, hogy az általa benyújtott nemzetközi fuvarokmányok kiállítására neki nem is volt kötelezettsége, a CMR-ek valótlán adatait nem változtatják meg. Az elsőfokú bíróság közigazgatási perben járt el (nem fuvarozási szerződésekről döntött polgári perben), a felperes által előtárt CMR-ekre, mint okirati bizonyítékokra vonatkozó határozati megállapítások jogszerűségét kellett értékelnie, amely kötelezettségét teljes körűen teljesítette.
- [31] Nemcsak megjelölte az elsőfokú bíróság, hanem ismertette is az általa alkalmazott jogszabályokat, jogi indokolása során ütköztette a tényállási elemeket a jogszabályokkal, vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványaikat, és logikusan megindokolta a - Pp. 164.§-ának (1) bekezdésére alapított - keresetet bizonyítottság hiánya okából elutasító döntését.
- [32] Jogi álláspontját, amely szerint jogszerűen állapította meg az adóhatóság, hogy a felperes nem bizonyította a számlákban feltüntetett termékeknek az országból más közösségi tagállamba való kiszállítását, és adózói magatartásában körültekintés nem volt megállapítható, helyes jogi indokolással, közérthetően kifejtette, döntését részletesen megindokolta. Jogszerű rendelkezése szerint a számlákon feltüntetett adattartalmak valóságban megtörténtének bizonyítása hiányában, hiteltelen tartalmú CMR-ek birtokában a felperes értékesítése nem adómentes, utánuk adófizetésre köteles. Az elsőfokú bíróság döntése megfelel az uniós normáknak, és a nemzeti joggyakorlatnak is.
- [33] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárása során a Pp. minden vonatkozó rendelkezését teljesítette, döntése a számlák vonatkozásában a bizonyítékok teljes körű és logikus értékelésén alapszik, indokolása hiánytalan, így a bizonyítékok felülmérlegelésének - a jogszerű ítéleti döntés, illetve jogszabályi lehetőség hiányában - nincsen helye. Az adóhatóság bizonyítékokon alapuló megállapításai jogszerűségét felperes a perben sem

- cáfolta meg. A bizonyítatlan keresetének az elsőfokú bíróság így nem adhatott helyt.
- [34] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [35] *A számla tartalmaknak a valósággal egyező voltát az adózó-felperesnek bizonyítania kell, ahogyan adómentessége törvényi feltételeinek teljeitettőségét.*

Záró rész

- [36] A Kúria a felpereseket a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.
- [37] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának (1) bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján határozatonként rendelkezett.

Budapest, 2017. április 13.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk.bíró